

வ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் - கோக்குவீல் வாசனும்
நீர்ப்பாய்ச்சல் என்னீயாய் இருந்து, இளைப்பாறியவரும்
மேற்படியூர் கிராமச்சங்க நீதிபதியமையிருந்து
விளக்கியவருமான,

நீயான் - சி. முத்துவேநுப்பிள்ளை
J. P. அவர்களின்

சிவபதிப்பிராப்தியைக் குறிக்கும்

— கவிதைகள் —

பாபாவிளான்
ஆனந்தகுமரன் அச்சியந்திரசாலை

சுலசித்தஸ் கார்த்திகைமீர்

1947

ஸ்ரீமான். சி. முத்துவேலுப்பிள்ளை. J. P.
ஏப்பு—1867. இப்பு—1947.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிவமயக்

யாழ்ப்பாணம்—கொக்குவில் வாசரும்

தீர்ப்பாய்ச்சல் என்சினீயராயிருந்து, இளைப்பாறியவரும்
மேற்படியூர் திராமச்சங்க நீதிபதியாயிருந்து
விளக்கியவருமான்,

நீயான்— சி. முத்துவேலுப்பிள்ளை J, P.
அவர்களின்

சிவபதப்பிராப்தியைக் குறிக்கும்

க வீ றை த க ள்.

வயாவிளான்: சுதேசாட்டியப் பத்திரிகைபார்
திரு. சி. நல்லதம்பி அவர்கள் சோல்லீயவை.

வெண்பா

சீர்சர்வ தித்தாஷ்டு சேர்கார்த் திகையிறங்கு
லார்திங்கள் பஞ்சமிழ் ராடாட்டுபேர்வளங்கள்
மேவுகௌக்கு வில்முத்து வேற்பிள்ளை யெம்பெருமான்
ஒலுஷ்டியைச் சேர்க்கான புகல்.

ஆசிரியப்பா

புனிபுக ழிலங்கா புத்தின் சிரமெனக்
கவிவலோர் பெரியோர் கணமுடன் மதிக்கும்
யாழ்ப்பா ணத்தி விசைவட பாலினிற்
தாழ்விலா திருக்கும் தக்கல் வளங்களும்,
ஆலய மடங்கள் அருங்கலை வித்தியா
சாலைகள் வைத்திய சாலைகூ பங்கள்

ஒன்னால் செங்கெற் கழனிகள் சோலீகள்
மன்னிய கொக்குவில் மாங்கர் தனிலே
அஷ்சவுத் தியோகரும் மதிஞையும் குடிமையும்
திரமார் வரிசையும் செல்வச் சீர்த்தியும்
ஈவர சாரமுந் தகையு கீதியும்
பொய்யா மொழியும் புகல்செட்டி வேளாண்
மரபில்வங் அதித்திடும் மாசிலாக் கனவாண்
வரங்கிகழு சுகுணம் மருவிய புனிதன்
சிர்ப்பா ராச சேகர முகலியார்
உர்மதி மதுப்புளி சிங்க முதலியார்
அந்றமில் மகண்வில் வைராய முதலியார்
ஏற்றவன் ராச நாயக முதலியார்
திருவளர் நற்குண சேகர முதலியார்
வரமார் ராச ரத்தின வள்ளல்
தந்திடு புதல்வன் தமோ தரவேன்
ஈமங்தன் சின்னாத் தம்பி மகிப்புனும்;
நல்வளக் கொழும்புத் துறைநகர்ப் பிரபு
துல்லிப் மிக்க சூரியன் செட்டியார்
ஈந்தசமகஞம் கந்தச் செட்டியார்
தந்ததெப் வாணித் தையலை யப்பதி
மாதவன் சிலம்பு நாதச் செட்டியார்
பூதல மதிசெயப் பொற்புடன் மனங்கே
இங்கிலங் தண்ணில் ஈந்றசந் புதல்வி
பொன்னம் மாஞும் புனிமிசை யில்லறம்
தணைடாத் திப்பெருந் தருமதா னங்களை
மனமகிழ் வுடனோ வண்ணமையிற் புரிந்திவன்
பெற்று வளர்த்துப் பெருந்தகைக் கல்வி
கற்பித்து வைத்திடும் கண்மனிப் புத்திமன்;
சின்னாத் தம்பியின் சீர்வதி மனைவி
சின்னுச்சியென்னும் செல்வி தனக்கும்,
உண்மைசேர் கனகரின் நாயகி யாகும்,
பொன்னம் மாவெனும் பூலை தனக்கும்;
நற்குண ராம விங்கம் கனமனை
குற்றமில் சின்னக் குட்டி தனக்கும்,
மாதவ னம்பல வாணின் மனைவி
சேதுப் பின்னைத் தெரிவை தனக்கும்
அம்புவி மீதினால் அகுணமை மதிப்பும்
தங்கியே வாழுங்கிடும் சந்குணப் பெருமகன்;

திருத்த சம்மான், சிங்னம்மாள், செல்லம்,
அருள்விசா லாட்சி, ஆச்சிப் பிள்ளை
எண்ணுமில் வைவரும் இப்புளி மீதினிற்
கண்மணி போலக் கருதிய சௌதரன்;
மல்லல்தே ராறு முகத்தின் மனையாள்
தில்லைப் பிள்ளைத் தேவி நிதமும்
பொன்போல் மதித்துப் போற்றி மதிக்கும்
தண்ணை பொளிந்தளை சௌதரன் முறையான்;
வித்தகன் வேலுப் பிள்ளை முத்து
சற்குணங் திதம்பரப் பிள்ளை சபாபதிச்
செட்டியார் விளைத் தம்பிச் செம்மல்தம்
இட்டியார் மைத்தன னெண்ணும் முறையை
ஷண்டிவாழுக் திவர்க்குட் புகுஞ்சிடுக் குறைகளை
ஈண்டு நிக்கிகன் கிருஞ்சிடும் தலைவன்;
ஒதருங் தாவடி ஆருநி சுவாமி
நாத வுடையார் நண்மகள்தங் கம்மையை
மாறிலரக் கலையுணர் வாத்தியா ராகும்
ஆறு முகப்பே ஏறினும் மணங்கே
பெற்றுவைத் திட்ட வெற்றிவெல் முதலீயார்
சற்குணங் தங்க முத்துவை மன்றன்
ஆற்றிப் பயந்த வரியபுத திரியும்,
ஏற்றமார் புகழ்வதி டக்நர் சின்னந்
தம்பிதன் மனைவி தகையசோர் ஞம்மாள்
அம்புவி தனில்மகிழ் அரியசேர தரியுமாம்
பொன்பொலி மேன்மை பொருஞ்சிய சிலி
இன்புயர் நாக ரத்தினங் தனக்கு
அந்தனர் பெரியேர் பஞ்சின ரவைக்கண்
வந்திடு மன்பர்கள் மகிழ்ந்தாசி கூறிட
இங்கிதத் துடனே எறில்வதி மங்கல்யம்
துங்கமார் கழுத்தினிற் சூடிய னாயகன்;
இந்திரன் சுங்கிபா விருங்கு மிசைங்கே
சங்கதம் பற்பல தவதா னங்கள்
பண்புடன் புரிந்திடும் பண்ணதிகழ் மணியினாவ
னன்ன மகிழ்ந்துமாத துறைப்பகு ரங்க
வேலைப் பகுதி விளங்குபரி சோதகர்
சிலமார் குமார சிங்கங் தண்ணையும்,
அதிபுகழ் சேர் வழக் கறிஞர் பெருந்தகை
மதியா பரண்மாம் வள்ளல் தண்ணையும்

முப்பதா மாண்டினில் முத்திபெற் நிடட
 தப்பிலா மகேஸ்வரித் தையல் தன்கையும்
 பெற்று வளர்த்துப் பெருந்தகைக் கலவி
 கற்பித்து வேண்டும் கணக்தி கொடுத்தே
 குமார சிங்கங் தனக்குக் கொக்குவில்
 குலவசின் ணையரும் பொன்னம்மை யுந்தரும்
 மகனிரா சம்மையை மணஞ்செய்து கொடுத்தும்
 தகவார் மதியா பரணங் தனக்கரண்
 சேவடி மறவாச் சிங்கதமிக் குள்ளோன்
 தாவடி நகரான் சாற்றுவழுக் கறிஞருன்
 சோமசுக் தரமும் தூயாத் தினம்மான்
 தாழும் பெற்ற விஜயல்ட் சுமியை
 மணஞ்செய்து கொடுத்தும் தினமிவர் வாழ்வில்
 மனமகிழ்ச் தாசி வழுங்கிய தந்தை;
 பார்மது பான பரிசோ தகராயக்
 கார்சிவ ஞானங் தனீப்பெருத் தந்தை;
 பத்திசே ரண்னப் பாசிவக் கொழுந்து,
 உத்தமன் சபாாத் தினம், முத்துத் தமபி,
 கிள்ளைனே ரண்னப் பா, செல் லாக்கி,
 வள்ளி யக்ஷமை ஆச்சி மகிழ்ந்திடும்
 தீதில்தா யகண்கங் தையா செட்டியார்,
 தாதார் தாமோ தரம்பிள்ளை, சங்கு
 காத பிள்ளை, பூரணம், சதாசிவம்,
 பூதல் மீதினிற் பொற்புடன் மதித்துப்
 போற்றித் தங்குறை புகண்றிட விவர்குறை
 மாற்றிவைத் திடும்பேர் மாண்புயர் மரமன்;
 தான்பெறு மக்கள் தந்திடு மக்களாம்
 தேங்மொழி தினம்புகல் கற்குண சிங்கம்
 தவமகேஸ் வரிசிவ பாலன், சம்ராஜ்ஞினி
 தேவி, சாரதா தேவி யிவர்களை
 தித்தமு மெடுக்கி முத்தங் கொடுத்துப்
 பத்தியோடனங்களி பாலிவை யருத்தியும்,
 ஆறு முகஞ்சி ரார்சதிர வேலு,
 மாறில்பஞ்ச சாட்சரம் மகேஸ்வரி யிவர்களைப்
 புண்புடன ஞைழுத்துப் பரிவுரிக் கூங்திவர்
 அன்புடன் வேண்டிய வளித்தும்வாழ் பாட்டன்;
 தக்ககா எத்திற் தமிழ்க்களை தன்னுடன்
 மிக்கவாக் கிலமும் மென்மையாய்க் கற்றுத்

தொக்கல் ஸ்ரீவு துவங்கிய விவேகி;
யண்பா ரூம்சீர்ப் பாய்ச்சற் பகுதியில்
எங்கி னீய ரெனசிருஷ் தாசரும்
நண்புத்தி போகரும் யெந்திட நின்றும்,
உத்தாவு பெந்த வுலாந்தா வாகவும்
இத்தரை மட்ட மிசையள வாள ஜும்
ஆக விளங்கியும், அளப்பருஞ் செல்வப்
போகமார் கொக்குவில் போற்றுகேண்டாயில்
நிலைய சிராம சீதிமன் றக்தினிற்
பலர்மதி நீதி பக்தியாய்த் தலைவராய்
ஆண்டுமு வைங்த கால மமர்ந்தும்,
வேண்டிய நிலத்தை விரும்பிக் சிராம
சங்கத் துக்காய்த் தருமங்க கொடுத்தும்,
துங்கமா ருஞ்சமா தான சீதிவான்
என்னும் பட்ட மினிதுற வெய்தியும்,
தெண்ணிச் தியபதி திகழ்வே தாந்த
சபையினி வங்கத் தவராய் விளங்கியும்
நலையில திருதெல் வேலி நகரினில்
தங்குமொற் றமைங்கித் தலைவரா யிருந்தும்,
சங்கக்கே ருத்தி போகப்பற் றற்ற
பங்கமில் மதுபரி சௌதனைத் தலைவராம்
நங்கமார் பதவியிற் றதைந்து விளங்கியும்
குற்றமில் கொக்குவில் குலவிடு மாசினர்
வைத்திய சாலை வதிபசர்வை யாளராய்
ஆதலர் தாபன மதனிடை விரந்தாப்
பாதுகா வஸராய்ப் பண்புடன் விளங்கியும்,
கலையார் சித்தியர் யிருத்திச் சங்கத்
தலைவரா யிருந்தும், சாற்றங்க தாவில்
அம்மை மனோன்மணி ஆலையாந் தண்ணைச்
செம்மை யிறபரி பசலனாஞ் செய்யும்
சங்கத் தலைவரா யிருந்தும், அக்ல
வங்ககத் தமிழ்க்காங் கிருசின் கிளைச்சபை.
அக்கிரை சனாரா யரும்பணி புரிந்தும்
மிக்கற் சிர்த்தி விளங்கிய மேன்மகன்;
இளைப்பா நியபின் னியைந்ததன் வாழ்நாள்
முழுவதும் பொதப்பணி முற்றவித் தலி வே
சு படுத்திய வினைவிலாத் தொண்டன்;

கிடமர் செந்தமும் பிறக்கிடு மாங்கிலம்
என்னும் மொழிகளி வேற்ற நறபொருள்
துண்ணிடு மிலக்கியத் தொகுசிக ளெல்லாம்
ஆராய்ந் துணர்த்திடு மற்றின் மிக்கவன்;
ஏரார் ஈ. ஸ. ரீ டெட்சன் துரையகன்
ஆரார் போற்றும் சிறில்லை முத்தமன்
ஆரா கும்பும் பிறவுளென் எண்ணலாம்
அங்கில நண்பரின் அங்புழுண் இள்ளோன்;
இங்குத் தெருமை எப்திய ஜி. ஜி.
பொன்னம் பலமெனும் பரிஸ்றர் ஆர். ஆர்.
நல்லை யாவெனும் நல்வழக் கறிஞர்
தங்கமார் விசுவ லிங்கமாம் சிரமுகன்
தங்களுக் கண்டு சார்ந்திடும் நண்பன்;
அரதுமை யைங்கர நூற்றுகண் கரரிபத்
திரனடி மறவாச் சிங்கதமிக் குள்ளோன்;
வஞ்சகம் பொருமை மணத்தெழும் வெகுளி
கொஞ்சமு மில்லாக் குணம்பொலி யுளத்தன்;
இத்தகை பிலக்கண மெல்லாம் பொலின்திசிம்
வித்தகன் முத்து வேற்பிள்ளை மகிபன்
இப்புசில வாழ்க்கை டசாப்பனம் புற்புதா
ஒப்பது வென்றே யுளத்தினி துண்ணிச்
சிறப்புறுங் கொக்குவிற் சிலமடி வளவினில்
அறம்வள த்தா ஞக்குகிர கதத்தே,
சீர்வதி மணையும், செல்வப் புதல்வரும்
வாருற கோதரி மார்ஷமத் துணரும்
மற்றள பெருமகச் மருகர் பேரும்
சுற்றமு மண்பருங் துதியே வளரும்
அடிமை குடிமை யாதிய பலரும்
துக்கமுற் றிடவும், சொல்லருமண்பாக்கன்
மிக்கதே வாரம் விரும்பியோ கிடத்தன்
காதினிற் கேட்டும் கந்த சஷ்டிநாள்
எண்பான் வயதிங் கெய்துகா வத்தை
அண்ணிய சர்வசித் தாண்டு கார்த்திகை
இரண்டிற் றிங்கள் இசைதூர்வ பஞ்சமி
வருஷ ராடம் மருகீய சுபதினம்
வானவங் கொணர்தன் மானத் திவர்ந்து
ஞானநா யகண்பத நண்ணின விளிதே.

கலித் துறை

பேரார்கின் வத்தம்பி பொன்னம்மை யாமிலர் பெற்றபிள்ளை
சோர் மளைகாக ரத்தினம் கும்பிடும் தெப்பவிள்ளை
பொர் சகோதரி யார்மக்கள் சுற்றும் பணிசெய்பிள்ளை
ஷார் மதிசெய் திடுமுத்து வேற்பிள்ளை யுத்தமனை.

நற்றூர் சித்தமும் விதந்து வியக்கும் கவிக்கொள்மனை
பொற்றுவி சூடிய நாயகி யாசை பொருந்துமனை
பற்று குடங்கிறந் தார்மக்க என்பு பதித்தபனி
வற்று வருள்முத்து வேற்பிள்ளை யாகிய மரமனையே,

சுக்கை மிகுசிங்க மஞ்சாத வாண்மை தகுந்தசிங்கம்
அங்கம் பொருந்து பலசங்க மீதினுங் தோன்றுசிங்கம்
அங்கில மன்னாழும் பேரற்றி மதிசெய் யரியசிங்கம்
எங்கும் புகழ்சிங்கம் முத்துவே லுப்பிள்ளை யெங்கிங்கமே,

மன்னும் வயதென் பதவந்து சேரும் வரையுமிவன்
பொன்னும் பொருந்தும் கொடுக்கே வரையும் புரங்குண
மன்ன ஜெதூமுத்து வேற்பிள்ளை தண்ணையில் வாழுவகற்றிப்
பொன்னுல கத்துக் கழைமுத்ததுமுங்கெய்த புண்ணையமே,

மன்னுல கத்தினிற் பல்லங்கடு நீதி வருக்துரைத்துக்
கண்ணிய மாக வசரசூரும் போற்றக் கட்டமைசெப்பத்
கண்ணிய ஸார்முத்து வேற்பிள்ளை தண்ணைத் தயவினுடன்
வினாலே ராமுத்தன ராங்குந் நீதி விரித்திடந்கே.

கண்மே நினைந்திடு சிக்கதையும் செய்கையும் நற்குணமூங்
குன்றுத செல்வமூம் கீர்த்தியும் கல்ல குலப்பிறப்பும்
குன்றே யனைய குணமூம் சிறைந்திடு கொற்றவனை
ஏன்றே இரிக்காண்ப தங்கோ விதியின் செபலிதுவே

அன்பார் மனைமக்கள் சேரதரி மார்மைத் தனரைய
பொன்பேர் மருகர் பெறுமகர் பாட்டர் பொருந்துக்கற்றம்
துன்பேறி ஈக்கிட முத்துவே லுப்பிள்ளை தூயசிவன்
தன்பாத மேவி யடைந்தா ஆயர்ச்சிலைச் சாயுச்யமே.

நாயகி பிரலாபம்

பண்ணெடுங்கள் தூர்குறையு மில்லா திந்தப்
பார்மிதி லேவாழுஞ்சோம் பாகி யிப்போ
தண்ணீயிழுஞ் தேனீறக்கை யொடித் து வாடும்
ஒருபறக்கை யத்பேரலை வூலைகிண் ரேனே
பண்ணரிய குணக்குஞ்சே செல்வ வாழுக்கை
படைத்தெலாங்ம் மதிக்கவரு பரிசுள்ளாய்ந்.
என்னைமறந் தாலுவினைஞ் தேங்குமக்கள்
இருவரையும் மறந்தனையோ இயம்யு வாயே.

சகோதரிகள்

தங்கையா ரிந்தகவின்ன ரெங்க என்பார்
சகோதரனே தங்கையைப்போற் றயவு காட்டி
வந்தாய்ந் யெங்களுக்கேர் குறையு மின்த
மரகிலத்தில் வர்ராமல் வாழ வைத்தாய்
திந்கையிலே தண்ணையிரார் சோத ராவுன்
செய்யழுகங் காணுது திகைக்கிண் ரேமே
அங்கோநா மினியாற நிழல்தா செங்கே
அம்புவியி வீசெயற்கென் ஏறைகு வேமே.

மக்கள் — கவித்துறை

தங்கை மகற்குப் புரிந்றி யாவுஞ் சபையகத்தே
முந்தி யிருப்பச் செயலென வள்ளுவர் முன்னுரைத்த
அந்த மொழிக்கூக் காக்க யெழையு மகன்றுசென்றீர்
ஏந்தப் பிறப்பினிற் கண்டாறி காழும் இருப்பதுவே.

விருத்தம்

கேயமுடன் பூமியிலே யெம்மைப் பெற்றூய்
நிவரிஸ்கல்வி கற்பித்து நிதியுஞ் தக்கே
நாயமண நிலைபுகுத்தி வைத்தாய் வேண்டும்
சொல்லரிய புத்தியெலரம் சொன்னீ ரிப்போ
போயெலேனே மதைந்துந்றூய் புனிதச் செல்வா
புண்ணியனே யெங்குமியர் போகும் வண்ணம்
வாய்த்திறந்தோச் வர்த்தைசெல்வ வினியெக் காலம்
வந்திடுவீ ரென்னினைஞ்து மயங்கிண் ரேமே.

தௌந்து தனர் பிரலாபம்

அங்கும் மதிப்பும் அருளும் பெருங்குணமும்
இன்புரவுத் தெம்மதித் மேத்திவந்த—பொன்போதும்
ஈழத் தனி யெம்மை மறந்தாயோ வன்முகத்தை
ஏத்தினத்திற் காண்போ மினி.

பெருமக்கள்

எம்மைப் பெருத்தக்கை என்றுமைரா மெப்போதும்
செம்மை புடன்மதித்துச் சேவிததோம்—இம்மைதனில்
இங்காளி சிலம்மைமறந் தெங்குற்றீர் வன்னமுகம்
ஏங்காளிற் காண்போம் இனி.

மருமக்கள்

அம்மானே யெங்க எருமை பெருமைவதி
பெம்மானே யெம்மைப் பிரிந்தசென்று—அம்மானைத்
தங்கையி வேந்துசிவன் தன்பதமுற நிருமைஙாம்
ஏன்னவிதங் காண்போ மினி.

பேர்ப்பிள்ளைகள் பிரலாபம்

ஏன்மக்கள் மக்களென்ற எம்மையன்போ டேயைநுத்தப்
பொன்னிப்போ ஸேமதித்துப் போற்றிசெய்து—இங்கிலத்தில்
வைத்திருந்த பாட்டாவுன் மாமுகத்தை நூலொழியை
ஏத்தினத்திற் காண்போ மினி.

கற்றத்தார் பிரலாபம் — வெண்பா

குவமனியே யெங்குமிகை கொள்ளவுரு மெங்கள்
தலமணியே சீர்த்தியொனிர் சாரும—விளைமணியே
உண்ணே விழுந்தோம் உலகிற் றுண்ணவிழுந்தோம்
ஏன்னோம் செய்வோம் இனி.

ஊரார் பிரலாபம் — கலித்துறை

இன்சொல் வழங்கி முகமலர்க் தெம்மை யினிதழைத்த
ஏன்கே யுபசரிக் குங்குண மார்த்திடு நாயகமே
அங்போ டியைக்திடு வாழ்க்கைய கேயெம் மருந்துணையே
ஏன்செய் குவமினி தின்பிரி சிவண்ணி பிரங்குதுமே.

நண்பர் பிரலாபம் — வெண்பா

உற்ற விடத்தி அறதுணையாய் நின்றெப்பையை
பற்றுடனே காத்துவந்த பண்ணினனே — குற்றமென்ன
செய்தோ மெமையகன்று செய்யகதி சொற்றுடந்தாய்
வெய்யதுயர் நாங்களிலின மேவு.

தேற்றம்

இச்காரரிற் ரேன்றுமெலா மில்லா தழிவதுபோல்
ஈட்குவே வூப்பிள்ளை முகறிஞ்ஞுன் — புந்புதமார்
வாழ்வைவிட்டான் வந்ததுயர் மாற்றிச் சிவங்பதமெந்
ஈரும் பணிலீர் வயந்து.

புன்னூலைக்கட்டுவன்

பிரமபீரி, சோ. குமாரசுவாமி ஜயர் கொல்லியன்

வெண்பா

மங்கலமயர் சர்வசித்து மன்கார்த் திகைரீண்டு
தங்குதிங்கள் பூர்வபஞ்ச மித்திதிபிற் — தங்கசிறை
வள்ளலெனும் ஜே. பி. மகிகணவான் முத்துவேற்
பிள்ளைகளி புக்கதெனப் பேச.

எண்சீர் விருத்தம்

சங்கானே இமையவனும், மைந்தர் தாழும்
சந்ததமு முறைதளிகள் வயித்ய சாலை
தங்கமுயர் செங்கமிழோ டாங்கல மென்னும்
தூயகலைக் கழுகங்கள் அடியார் வந்து
தங்குமடம் பலகேணி கூபம் மேலார்
தங்கபெண்ணை மாவறஞ்சை தெண்ணை யாதி
மங்குந்படி சேலைபல பொலியாழுப் பாளை
மாதேசங் தணின்வடபால் மருவும் காடு.

ஷர்கும் தொக்குவிலிற் சிறப்பு வாய்ந்த
 திருச்சிரையும் செட்டிலே ளாளர்செம்மல்
 தாராரும் பழசூச சேகரப்பேர்த்
 தகைமுதலி யர்வழியில் வங்கிலை
 ஓராரும் புகழ்ச்சின்னாத் தம்பி வள்ளல் (றேண்;
 எழில்மனைபொன் னம்மையுடன் தவத்திற் பெற்
 போரும் முடிமன்னர் பெரியேர் ஜேழூப்
 ரிசைகள்யர வரும்வணக்கும் பெட்டு மிக்கான்.

போற்றுதங்கம் மாசின்னம் மாசைல் வம்மை
 பெற்றுதினை சிசாலைட்சி யாச்சிப் பின்னை
 தோற்றமில் சங்குவள ருடன்பி நப்பாய்த்
 தொல்லுலகி லவதரிததேரன், தூய்மை மிக்கான்,
 மாற்றமிலர் வேற்றின்னை முத்து பின்னர்
 வங்கதிதம் பங்கின்னை பசப திப்பேர்
 சாற்றவரு செட்டியார் விளகித் தம்பி
 தங்கள்குறை தீர்த்துவைக்கும் தலைமை மிக்கான்

நல்லவளத் தாவடியூ ருடையார் சாமி
 சாதர்வழி வெற்றவேல் முதல்யார் பெற்ற
 துல்லியமார் மகள்காக ரத்ன மென்னும்
 சுகுணவதி தணைமண்றல் செய்து நானும்
 சொல்லரிய தவழுயற்றக மூரா சிங்கத்
 சிகங்கறல்மதி மாயரன மிவகைப் பெற்றே
 எல்லாவரும் பொற்றகலை தேற வைத்தின்
 கேற்றமுற திறத்தபுசுழி இசைந்த தங்கை;

தக்கமதிப் புடையவிரா சம்மை மின்னுள்
 தகைவிஜப ஸ்த்சமியாங் தைவலாகும்
 தொக்கமரு மக்களுடன் மேறும் வந்து
 தேங்குமரு மக்கள்பெறு மக்கள் பாட்டிக்
 மிக்கதுயர் கொளப்புவியின் வாழ்க்கை விட்டே
 மேவுமவர்க் காறல்மொழி யிரும்பிக்குற
 இக்கலியிற் சருவசித்தார் விருச்சி கந்தி
 விண்ணுபிரண்டிற் நிங்கள்சொர்க்க மெய்தி னுணே,

அரசர்மதி சீர்ப்பரய்ச்சு வென்கி ஸ்ரீ
யமர்ந்துதார மார்மதிக்கக் கடன்புரிச்சுவு,
தாரபுகழ்கொக் குவிலூரிற் கிராமச் சங்கத்
தகைசிதி பதியாகித் தலைவராயுந்
தாரமுயரும் ஜே. டி. ஆய் பலசங்கங்கள்
தனக்கரிய தலைவருமாய்த் தங்கி வாழ்ந்த
அம்பொவியும் முத்துவேற் பின்னோ தன்னின்
மனதங்களினைத் தெவர்துண்பம் வையா ரம்மா.

வேதாந்த ஞானரேநி மேவுப் பெற்றேன்
மிகுசைவ வாசாரம் விளக்க சின்றேன்
போதமுற மிலக்கியங்க ளாய்க்கே யுண்மைப்
பொருள்நிக்கு மகிழ்ந்துள்ளம் பூரித் துள்ளோன்
ஆதாவோ டேசுற்றம் பேணித் தெய்வம்
அங்குடனே பார்வீல் ஏற்கங்கள் செப்பு
குதலுத்திற் புகழ்கிறவு முத்து வேவுப்
புண்ணியனை சினைப்போமெப் போதுநாமே.

கல்வத்தின் வேலியெனப் புலவோ ரெங்கு
நாளிதுமே போற்றபிழிம் என்மை யாளன்;
எல்லவாகும் இனியமொழி இப்பும் ஏத்தல்
காசுடி மறவாதோன்; யார்க்கும் வல்லோன்;
ஏன்லகுங்க் குன்றுலகில் நண்டு யெலாம்
நாயகமாய்க் கொண்டாடும் கயமே பூண்டாக்,
கல்வித்திற் பெரியோனும் முத்து வேவுக்
உண்ணியனை யினியெங்கட காண்பாம் நாமே.

வரக்கினிலே செய்வினிலோ மனத்திற் தூய்மை
மருவியிடு பெரியோநல் மதியு கத்திற்
பூக்குமற் வுடையப்தாரு புதுமை யாளன்
பூதலத்தில் ஏழைகட்குப் பணி புரிக்கு
நாக்கினற வொருபெரிய கருணை யாளன்
காரென்னப் பொழிக்கினற வண்மை மிக்கான்;
பாக்களிலே சீர்பாவு முத்து வேவு
பாருலகக கீத்தலுபர் பகவராண் ஞீதே.

வின்னைகள் விரலாயம்

அன்புடனே பெற்றெழும்மை வளர்த்துக் கண்ணி
அறிவுறுத்தி அந்திதியம் அளித்து கல்ல
இனபசிறைலாழ்ளிலீல இயை வைக்க
எம்மரிய தங்கையேயாங்க ஓல்லாம்
ஆன்பமிகுஞ் துணைகிணங்குது சோர்ந்து வரடித்
துயரமூற விண்ணுலனு தொடர்ந்தா அய்யா
என்னமுயயத் தாண்டுரிந்தோம் அற்றேயாம் எங்கண்
ஏதலே பெருந்துமையேயியம்பு வாயே.

கலித்துறை

குலக்தாற் சிறந்திகி மேன்னமயன்; சிர்த்தி குலவுகல்வி
வலத்தாற் சிறந்தவன்; சாட்டேர் மதிக்கும் சாதிபதி;
தலத்தாற் சிறந்திடு கொக்குவி ஊரிற் ரகைகமையுள்ளான்
வலத்தாற் சிறந்திடு முத்துவே ஆப்பிள்ளோ மன்னவனே

ஷரும்மற் அரூம் விதங்கு துதித்திடு முத்தமனே
யாருமுன் வில்லத்தில் வக்கே கிழமு மிதற்குடுத்
திருமென் பாரவர் முன்சென்ற நீதிகள் தீர்த்துவைப்பறய்
வாருமென் முனை யினிக்கூப் பிடுவரில் வைபகத்தே

இறந்தார்க டம்மை மறந்தே விஸிமல் வியல்பினைப்போல்
மறந்தா வலவுணை மாமணி யேறிக்க மண்ணுலகோர்
துறஞ்சார் சிரிப்பை முகவைக் காங்க சிறபபையுமுன்
அதனுசாரு சென்றையுமிக குணனி யயக்குவரே.

வினை விடை

ஈங்க முத்தலினுற் தாண்பணத்தின் மேலுறைந்
கங்கைகா வால்வருமக காட்டியினால்—தங்குபுனி
நாத்தலினுல் கொகுவில்லாழ் கணயமுத்து வேவுசிக்க
சீர்த்திருமா வென்றீர தெகி.

புலோனி
விவரம். த. காசிநாத சுர்மா அவர்கள்
சொல்லியதை

வெண்பா

கூரமருஞ் சர்குசித்திற் நேள்மதிரண் டுந்தோமண்
வாராம் வளர்ப்பாடு சுறிசிர்காட்—பெருஷாண்
முத்துவேற் பிள்ளை மூக்கல்வன் புவிதணங்கு
அத்தனாய் சென்றான் அறி.

கலித்துறை

இவன்டி யார்க்கமை நேரிற் சிவனெனச் சிக்கைதிசெய்தகு
கவர்விழு வுற்றன வண்போடு சீசப்பினி தாதரிப்போகு
கவலையி வானமுக்கு வேற்பிள்ளை யாகிப காவலனிப்
புவனியை நீத்ததற் காரிரங் கார்சோல் புகன்றிடனே.

தனத்தாற் குறைவிலன் பற்பல ஆர்கனிற் ரங்குமின
கனத்தாற் குறைவிலன் கல்லீலா ரணக்கத் தக்கமயுள
மனத்தாற் குறைவிலை ஞாமுத்து வேற்பிள்ளை வள்ளுவிவன்
ஏனத்தாற் குறைவுள ணேனே புவிஸ்டுத தேவனை ஜை.

பெற்றூர்வ மோடு வளர்த்த மகர்கள் பெரிதூர்க்க
வுற்று குறவோ ரயலீலா ரெவாந மனக்கதனாக
கற்றூர் புகழுங் முத்துவேற் பிள்ளைக் கருணையன்வின்
ஆற்று வெனவறங் தாரிரங் கார்ஸு வுலகினிடீல்.

கீதித் திறஸமையுங் கண்டுபீன் நினிலக்கீதார்
ஆதித் துலைக் ராமென வேமதிக் தார்க்கதசெல்வா
போதித்து கண்ஜைறி காட்டி யெலர்க்குறு புங்கிமயல்
பேதிக்கு கீர்மைப் பிரபுனைப் போலைவர் பேசுவதே.

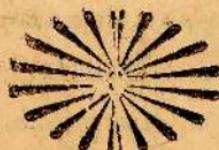
குன்று மதகரி யன்னையிலும் வாழ்வின் குறிப்பறிக்கு
சென்றுப் சிவகது யென துரை கேட்டுகின் செய்யமைந்து
நின்றுக் கருத்து நிலைபோர்க் திலையோ திலைதவறு
யென்று கர்ந்து நிசைதத மொழியில்க என்பதுமே.

தன்னளியிக்க தகைமை யிலாரைத் தருமதெண்பார்
கண்ணியல்கை யிலாரைக் கொடையினிற் கண்ணெண்பார்
வண்ண வுருவு சிறித மிலாரை வயந்தனெண்பார்
தின்னிய நல்முத்து வேற்பிள்ளைக்கெண்ற செப்புவரே.

நாங்கம் நினைந்தவன் தன்னளியுள்ளவன் சுற்குணத்தான்
கூர்த்த மதிப்பினை ஓழி யெழுதுக் கொடியடையோன்
வேந்தர் மத்தத்திடு கொக்குவி நூரில் ஸினங்குசங்கம்
தேர்த் துவுப்பின மூப்முத்து வேற்பிள்ளை செப்பிழுனே.

தேற்றம்

தெரு ஒன்று வெளியின்றிலை யென் தும்
பெருமை யுடைத்தில் வுவகெண் — நரியதிரு
வான்முதலனுர் குறுதிரு வாசகத்தி வேயுமைத்த
உள்ளபொருள் தேர்ந்தொழிலின் காள்.

துயராற்றல்

நொன்டிச சிந்து

ஓபஞ்ச சிலையென்ன பாரும்—ஈக
பிரமன் சிறுட்டியி வழைக்கதேயோரும்
மாயையின் ஞேற்றமிது சானும்—கர்ம
வழியது பகிக்கமலு வாகவரவேணும்
யோனிபே தங்கள்பல வாரும்—அத்தில்
ஒன்றும் என்கிதுரு வழிவுண்டபோரும்
முடிகொண்ட யன்னரு பழித்தார்—இவத
முறைகொண்டு போதிக்க சாதுவுமழிக்கார்
பிறவியை பெசித்தது செகத்தில்—அழிவு
பெறவின்றி திலைசிறப் திலையெனவுகததும்
தேகமோ பொம்மையில் னுட்டம்—உறவு
சிக்கிக்கி வதுவுமோ சங்கையிற்கூட்டம்
வாழ்வே குடங்கமினி ரோட்டம்—என்ற
மாநான் வாங்களுக்கர யல்லவோயிட்டம்
ஆயியிது போனதொரு புதினம்—அல்ல
அதனுபய தோட்டுடைச்சட்டத்திலே பதனம்
ஆய்கின்ற தல்லவேர புதினர்—இதை
யறித்திருந் தாலுவக கேளிக்கவிதனம்
அழுதவர்க் களைப்பய குடங்கதார்—அதாக
ஆகவில் வேறியப செய்மேயைக்கடந்தார்
சாவுண்ட வர்க்கமூல தாரிப்பார்—காளை
சாகின்ற வரான்றி யானெறுமுனிதேர்
நெரிய மதைக்கை விடாதே—மனக்
தளர்வுற்று நீசிறிதெ இம்மயங்காதே
தானு தனுதந் சானு—தந்த
நானு தனுதந் சாதந்தானு

தெற்றம்—வெண்பா

வாரு மிறப்பதுன்கை யென்றாலும் மேற்குணத்தை
யாரும் பொருந்தியிரா வென்னிற்பூ—வாரும்
பெருங்குணத்தைக் கொண்டார் பிறந்தா விறவா
திருந்திடுமா ரெங்கோ விளை.

S. N.